

การเข้าร่วมเป็นประเทศสมาชิกอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีจุดเริ่มต้นนับตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ.2504 โดยประเทศไทย มาเลเซียและฟิลิปปินส์ได้จัดตั้ง สมาคมอาสา (ASA , Association of Southeast Asia) ขึ้นเพื่อการร่วมมือกันทาง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม แต่ดำเนินการได้เพียง 2 ปี ก็ต้องหยุดชะงักลง เนื่องจากความผกผันทางการเมืองระหว่างอินโดนีเซียกับ มาเลเซีย จนเมื่อทั้งสองฟื้นฟูสัมพันธภาพระหว่างกันได้จึงมีการแสวงหาช่องทางจัดตั้งองค์การความร่วมมือทางเศรษฐกิจขึ้นใน ภูมิภาค “สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้” โดยมีการลงนาม “ปฏิญญากรุงเทพ” ที่พระราชวังสราญรมย์ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 ซึ่งลงนามโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของประเทศสมาชิก ก่อตั้ง 5 ประเทศ ได้แก่ อาตัม มาลิกแห่งอินโดนีเซีย, นาร์ซิโซ รามอสแห่งฟิลิปปินส์, อับดุล ราซัคแห่งมาเลเซีย, เอส ราซาร์ตันัมแห่งสิงคโปร์ และถนัด คอมันตร์แห่งไทย ซึ่งถูกพิจารณาว่าเป็นบิดาผู้ก่อตั้งองค์กร ต่อมาประเทศบรูไน ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกเป็นประเทศ ที่ 6 เมื่อวันที่ 8 มกราคม พ.ศ.2527 ซึ่งห่างจากวันที่บรูไนได้เอกราชเมื่อวันที่ 1 มกราคม เพียงสัปดาห์เดียว จากนั้นเวียดนาม เข้าร่วมเป็นสมาชิกประเทศที่ 7 ในวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ.2538 ไม่นานหลังจากนั้นลาวและประเทศพม่าได้เข้าร่วมเป็น ประเทศสมาชิกที่ 8 และ 9 ตามลำดับ ในวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ.2540 ส่วนทางด้านกัมพูชามีความประสงค์ที่จะเข้าร่วมเป็น สมาชิก แต่ถูกเลื่อนออกไป เนื่องจากปัญหาขัดแย้งทางการเมืองภายในประเทศ จนกระทั่งวันที่ 30 เมษายน พ.ศ.2542 กัมพูชา ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกประเทศที่ 10 หลังจากรัฐบาลกัมพูชามีความมั่นคงแล้ว